

Институт за
литература

Преизадане

/ на жена ми / тъих страници

Понъкога ще идванъ въвъ съня ти,

като нечаканъ и неисканъ гостенинъ.

Не ме оставай ти етънъ на пътя -

вратитъ не залествай.

Че то покражкишъ съ любите

Ще влъзна тихо. Кротко не приседна,

ще вперя погледъ въ мрака да те

видя.

Кегате се наситя да те гледамъ

ще те цълuna и ще си отида.

Че то съдъ и към достигнис

то гледай да не обирисъ съмъ

София и Градина 1942 г.

